

for, at man mener at kunne gennemføre en lovgivning af den her karakter.

Vi synes, det er sørgeligt. Danmark kunne have været et udstillingsvindue i langt større omfang, end det nu bliver tilfældet, når vi når klimakonferencen i 2009. Det havde været langt bedre, at Folketinget havde stået sammen om at skabe et positivt billede i stedet for det, der skabes nu, nemlig et billede af, at vi er en nation, som meget vel kan komme i en situation, hvor den samlede kulafbrænding stiger og stiger.

Kl. 18:07

Formanden:

Tak til hr. Johs. Poulsen. Der er ikke korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Per Clausen.

Kl. 18:07

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Efter den meget interessante diskussion om lovmæssighederne i den kapitalistiske økonomi, som hr. Morten Messerschmidt holdt en lille forelæsning om, synes jeg, det var et ganske udmærket indlæg, hr. Johs. Poulsen kom med her, fordi det, han sagde, var, at man skulle follow the money, for det er jo det, det handler om, nemlig at det er det sted, pengene er, man løber mod. Man må vist ikke tale engelsk fra talerstolen, men det gør jeg så alligevel.

Og det er jo helt oplagt, at det, der har været DONG's vurdering, har været, at der var mulighed for at tjene flere penge, hvis man fik mulighed for en øget anvendelse af kul. Det har sådan set været realiteten, og det er der selvfølgelig partier i Folketinget som af den ene eller anden grund er meget modtagelige over for. En af grundene kunne jo være, at hvis DONG opnåede en ganske vist måske kortsigtet økonomisk gevinst, kunne man håbe på, at det kunne øge prisen på DONG og give lidt ekstra penge i statskassen, når aktierne skal sælges.

Så på den måde hænger det jo meget godt sammen med, at man har valgt at udvikle en energipolitik, der forsøger – så godt som det nu kan lade sig gøre – at leve op til de lovmæssigheder, som hr. Morten Messerschmidt beskrev. Så kan man selvfølgelig sige, at med den prisudvikling, der er på kul, er det måske i virkeligheden en tvivlsom vej at betrede, og så kan det være, det ikke bliver til noget alligevel. Men det ændrer jo ikke noget ved, at viljen var dårlig nok.

Det er også sådan, at når man vælger at tilrettelægge ting på den måde, prioriterer man ikke

bare noget til, man prioriterer også noget fra. Det er, som når man også i DONG meget seriøst diskuterer, hvordan man kan bruge CO₂-lagring som en løsning på CO₂-udslipsproblemet. Her vælger man jo mildt sagt ikke den mest udviklede teknologi, man vælger ikke det, der står lige for at kunne træde i anvendelse, og man anvender måske heller ikke det, der sådan lige her og nu virker mest fornuftigt. Man siger: Hvis vi skal bevare kullet, er det vigtigt, at vi har en utopi om noget, der kan løse CO₂-udslippet, og derfor holder vi fast i det. Og så kan man risikere at bruge masser af penge på udsigtsløse forsøg. Så det er nok rigtigt, at det, man skal gøre her, er at kigge på, hvor pengene er og så følge dem.

Spørgsmålet er, som jeg også tror Det Radikale Venstres ordfører antydede man godt kunne overveje, om man i stedet for i Folketinget skulle give sig til at føre politik og altså beslutte sig til, hvad det er for en udvikling, man vil have. Hvis man nu læser lovforslaget og bemærkningerne, vil man slet ikke have nogen tvivl om – her tror jeg faktisk på bemærkningerne i lovforslaget – at det her fører til et øget CO₂-udslip i Danmark. Man er ikke engang sikker på, at den øgede anvendelse af biomasse for alvor vil pege i den anden retning. Så det er der i hvert fald ikke nogen tvivl om.

Så henvises der her i debatten til – og jeg vil sige, at der henvises lidt mere entusiastisk her i debatten end i bemærkningerne til lovforslaget – at det her behøver man ikke at være bekymret for, for det løses af kvotesystemet. Til det må jeg sige, at jeg har deltaget i mange diskussioner om de her kvotesystemer, jeg har stillet mange spørgsmål til klimaministeren, også da hun var miljøminister, og jeg har altid bedt om at få en forklaring på, om synspunktet var, at dette kvotesystem fungerede. Jeg har sådan set altid fået det svar, at det gjorde det ikke, men det skulle det nok komme til. Det er så muligt, at det kommer til at fungere inden for EU, men tilbage står jo, som også andre har været inde på her i dag, at man har alle muligheder for at lave handel med kvoter globalt set. Hvis vi nu skal være helt ærlige, så behøver man altså hverken at være medlem af Greenpeace eller medlem af et yderligtgående socialistisk parti for at have den opfattelse, at den der kvotehandel ikke fungerer særlig godt, og at der ikke er særlig stor sikkerhed for, at man får de miljømæssige gevinster, som man tror man betaler for.

Så pointen i det her er jo, at det, vi i hvert fald er sikre på her, er, at vi får øget CO₂-udledning,